

Peter van der Velde

Zien gedachten, de woorden zo zuver
En de taol worteld in zien jeugd,
doe hollaands praoten nog as deugd,
beschreven weur, maor hij zo nuver

deur gung met taol van boeten,
van 't laand waor hij opgruide.
taol zunder overdaod bluide
in zien verhaol. As deur stille roeten

keek hij naor wat verbörgen was,
Beschreef in kleine woorden wat e zag.
Hij die over alles een glumlach

legde, die het kleine eerde,
waor hij zo wies met was. Een lach
kwam lös, zölfs over het bezeerde.

Gerard Nijenhuis